

LBRIS

We know
books

ELLA KAAAN
Cuvinte-n cer

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**KAAN, ELLA****Cuvinte-n cer / Ella Kaan**

–Otopeni: Letras, 2024

ISBN 978-630-312-259-5

821.135.1

ISBN eBook ePUB 978-630-312-260-1

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți
aparține autorului.

Copyright 2024, Ella Kaan

Această carte este protejată de legea dreptului de autor. Carte
distribuită de www.piatadecarte.net,

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii,

pe mail: edituraletras@piatadecarte.com.roEditura Letras / www.lettras.rocontact@lettras.ro**Cuprins**Iubirea ca dominantă existențială
în poezia Ellei Kaan 5

Seara 9

Șanse 10

Toamna 11

Alba noapte 12

Noi doi 13

Treci 14

Eclipsa 15

Poezia dintre noi – iubirea 16

Karim 17

Cu tine 18

Infinit brâncușian 19

Planete cerebrale 21

Hijab 23

Negură de fericire 24

Seara unui vers 25

Secretul de sub preș 26

Ochii 27

O umbră 28

Latenți 29

Poezia dintre noi, iubirea 30

Părinte 31

Geamurile 32

Fatima 33

Preotesei 35

Podeaua-i goală 36

Becul de azi 37

Citesc cuvinte-n cer 39

Un timp cu tine 40

Iubirea ca dominantă existențială în poezia Ellei Kaan

—Elena Netcu

Ella Kaan cultivă o poezie erotică de largă respirație, în continuă ascensiune spre lumină, cu varianta plenară, Soarele. Drumul spre cer este un mod de a urca rostirea poetică în astral, pentru a da mai multă trăinicie, echilibru și împlinire.

Ella Kaan își construiește discursul liric pe un rug al speranțelor, al visului, pe o coloană “brâncușiană”, “*pe infinitul de lumină, / acolo unde arta strigă*”. Este aceasta o formă de înveșnicire a iubirii pe trepte de lumină, prin aspirația către Soare, după cum sugerează titlul volumului *Cuvinte-n cer*. Iubirea este o șansă guvernată de înger. Toamna, ca simbol al abundenței, aduce echilibru în toate, dar și împlinirea iubirii care poate “*să dea roade pe trupul meu*”, mărturisește eul liric.

Erosul devine, astfel, o componentă a Universului, “*prin toamna de amor/ Să-ți vorbească Dumnezeu*”. Cadrul nocturn, lumina, anotimpurile potențează actul erotic. “*Tu, iubite, crezi că-ți trece / Flacăra aprinsă-n suflet / Noaptea vine și-ți aduce / Brațele să te cuprindă*”.

Ipostazele iubirii apar în scene pline de senzualitate, un eros explicit ca împlinirea lumescului din noi, o bucurie a condiției noastre efemere.

Poeta imaginează iubirea ca pe o țesătură invizibilă cu tot ce crește și înflorește în natură, *“aprilie e un părinte”* care luminează iubirea cu *“ochi de rouă și-n palme lumina”*. Invocarea Soarelui pentru perpetuarea iubirii este prezentă de mai multe ori prin adresarea directă bărbatului iubit: *“Dragul meu”*, sintagma care apare ca un leit-motiv în multe poezii. *“Culeg iubirea din soare / Și-ți pun lumea la picioare”*.

Ella Kaan creează mai multe punți de înveșnicire a iubirii: *“Aș vrea să mai trăiesc o mie? Să-ți dau iubirea mea doar ție”*.

Trăirile eului liric sunt potențate de lumină și Soare, două metafore dominante în starea de extaz. Motivul ploii este de asemenea invocat pentru a face legătura dintre cer și pământ și a da mai multă stabilitate actului iubirii.

Toate stările poetei sunt dizolvate în tot și-n toate, fie în spațiul domestic *“în patul fierbinte”* sau *“în camera veche ce știe secrete”*, fie prin ecoul compensator al naturii primenitoare *“când se trezesc florile în clipitul soarelui”*.

Poeta folosește recuzita romantică, evadarea în vis, cadrul nocturn, imaginea stelelor, prezența îngerului,

și toate devin forme de manifestare a iubirii în același soare și-n același cer.

În toate gesturile poetei există o infuzie de doruri, de speranțe, trecând prin anotimpuri și risipindu-se în trecerea timpului.

Ella Kaan își definește gesturile erotice printr-o infinitate de trăiri, de așteptări, singurul ei mod de manifestare a vieții și de împlinire de care orice om are nevoie. Este tot ceea ce caută cititorul de poezie în acest volum ***Cuvinte-n cer***, o carte cu un potențial orizont de așteptare.

Seara

Se lasă seara peste toate
Când sufletele iar iubesc
Și stelele se ceartă-n parte
Care, ce vise împlinesc...

Și parcă fiecare clipă
În cer se prinde, în lumină,
Și toate rândurile-n pripă
Îl cheamă pe Soare să vină.

Pe pernă, liniștea de seară
Adoarme gândurile-n Rai
Și pacea-n brațele-i o cară
Când simți că-n echilibru stai.

Tu stingi, fără să vrei, lumina
Și parcă într-o clipă-i rouă,
Când dimineața vrea să vină,
Privești spre cer și... plouă.

Treci prin viață cu iubire,
Cum te lasă Dumnezeu,
Învățând din amăgire
Că-i povață-n drumul tău.

Să iubești, oricât ți-e timpul,
Și din șanse s-alegi bine,
Tot ce-ți încrețește chipul
Și ce râde-n nopți cu tine.

Toate-s șanse, dar doar una
E iubirea ce se leagă,
Și-n doi pentru totdeauna
Încep ochi să se-nțeleagă.

Ține cât îți scrie timpul
Cartea sa, cu rime-n noi,
Și durează cât e visul,
Tot, trăit de amândoi...

Toamna

Toamna vine-nfrigorată,
Purtând ploi și frunze-n vânt,
Și cu visele de-odată
Sper s-aducă pe Pământ

Îngerul care să-mi prindă
Brațele în armonie,
Și cu ochii-i să cuprindă
O pictură arămie...

Să dansăm, aripi să prindem
Printre frunze, printre struguri,
Amândoi să știm că suntem
Împreună prin amurguri...

Să tot trecem cu privirea
Peste anii ce-or să curgă,
Să coboare-n noi iubirea
Când copacii-ncep să plângă.

Strânge-mi palmele cu dor,
Să dea roade trupul meu,
Și prin Toamna de amor
Să-ți vorbească Dumnezeu.

Te-am cuprins în alba noapte
Ca pe-o torță-ntr-un război
Și te-am menținut cu șoapte
Dansând ochii-ți amândoi

Tu, iubite, crezi că-ți trece
Flacăra, aprinsă-n suflet,
Dar cu orele-ți petrece
Gândurile cu un zâmbet.

Să îmi spui că vrei să fie
Noapte-n zilele ce vin,
Să ne prindă aureole
Printre stelele din plin.

Noaptea vine și-ți aduce
Brațele să te cuprindă
Și te rogi să mai apuce
Orele să ți le aprindă.

Noi doi

Suntem latenți
Și-n noi doi
De trei dimineți
Se duce-un război!

Departate de buze,
În lumi paralele,
Se luptă în noi
Dorințe rebele...

Te văd, te aud,
Dar ceva mocnește
Cu sete de viață,
Poftind nebunește...

Te-aș strânge în brațe
Să simt de aproape
Cum trupu-ți iubește
Celulele-mi toate...

Și patul fierbinte
Să prindă cuvinte
Pe buze șoptite
Lipite... cu noi.